

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21C/253/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313207788
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1313207788.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudkyňou JUDr. Beatou Farkašovou v právnej veci navrhovateľa: Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača, Pri vinohradoch 267, Bratislava, IČO: 30814191, zastúpený Advokátskou kanceláriou Kolíková & Partners, s.r.o. Radvanská 21, Bratislava, proti odporkyni: N. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXX, H., zastúpená V. C. Š., bytom H. XX, H., o zaplatenie 3.466,34 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.466,34 eur s ročným úrokom z omeškania vo výške:

- 5,5 % zo sumy 1.234,48 eur od 27.6.2013 do zaplatenia,
- 5,05 % zo sumy 2.231,86 eur od 7.12.2014 do zaplatenia spolu s náhradou trov konania vo výške 207,50 eur a náhradou trov právneho zastúpenia vo výške 1.170,15 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

V zostávajúcej časti súd návrh zamietá.

Navrhovateľ je povinný doplatiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok vo výške 133,50 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 6.05.2013 domáhal zaviazania odporkyne na zaplatenie sumy 1.234,48 eur s príslušenstvom. Návrh skutkovo odôvodnil tým, že navrhovateľ je poskytovateľ sociálnej služby podľa § 35 (zariadenie pre seniorov) a § 38 (domov sociálnych služieb) zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách účinného od 01.01.2009. Podľa § 74 ods. 1 zákona o sociálnych službách: Poskytovateľ sociálnej služby poskytuje sociálnu službu na základe zmluvy o poskytovaní sociálnej služby. Navrhovateľ na základe Zmluvy č. 9/2009/P o poskytovaní sociálnej služby zo 16.11.2009 poskytuje odporkyni ako prijímateľke sociálnu službu podľa § 35 zákona o sociálnych službách, t.j. v zariadení pre seniorov. Podľa § 72 ods. 1 zákona o sociálnych službách: prijímateľ sociálnej služby je povinný platiť úhradu za sociálnu službu v sume určenej poskytovateľom sociálnej služby, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 72 ods. 2 zákona o sociálnych službách: verejný poskytovateľ sociálnej služby určuje sumu úhrady za sociálnu službu, spôsob jej určenia a platenia úhrady zmluvou podľa § 74 v súlade so všeobecne záväzným nariadením obce alebo vyššieho územného celku, najviac vo výške ekonomicky oprávnených nákladov. V zmysle čl. VII ods. 2 Zmluvy č. 9/2009/P o poskytovaní sociálnej služby (ďalej len „Zmluva č. 9/2009/P“) bola dohodnutá úhrada za poskytovanú sociálnu službu vo výške 143,01 eur mesačne. Dodatkom č. 1/2010/P k Zmluve č. 9/2009/P (ďalej len „Dodatok č. 1/2010/P“) bola mesačná úhrada stanovená vo výške 208,11 eur mesačne a Dodatkom č. 2/2010/P k Zmluve č. 9/2009/P (ďalej len „Dodatok č. 2/2010/P“) vo výške 193,11 eur mesačne. K uzavretiu návrhu Dodatku č. 3/2011/P k Zmluve č. 9/2009/P medzi navrhovateľom a

odporcom nedošlo. Týmto návrhom si navrhovateľ uplatňuje právo na zaplatenie sumy, ktorá vznikla tým, že odporkyňa neplnila riadne mesačnú úhradu za navrhovateľom poskytovanú sociálnu službu vo výške 204,90 eur, ktorá bola s účinnosťou od 6.08.2011 stanovená Dodatkom č. 4/2011/P k Zmluve č. 9/2009/P (ďalej len „Dodatok č. 4/2011/P“). Navrhovateľka bola v zmysle Dodatku č. 4/2011/P povinná od 6.08.2011 platiť mesačne úhradu 204,90 eur, avšak v skutočnosti platila mesačne len 143,01 eur, čím jej za obdobie poskytovania sociálnej služby od 6.08.2011 do 31.03.2013 vznikol dlh spolu 1.234,48 eur. Splatnosť mesačnej úhrady bola podľa čl. VII ods. 4 Zmluvy č. 9/2009/P dohodnutá do 15. dňa nasledujúceho mesiaca. Podrobný prehľad platieb navrhovateľ uvádza v prílohe č. 9. Účinnosť Dodatku č. 4/2011/P zo dňa 7.11.2011 bola stanovená na 6.08.2011. Takto stanovená účinnosť vyplýva z toho, že v zmysle § 74 ods. 2 zákona o sociálnych službách je suma úhrady určovaná v súlade so všeobecne záväzným nariadením vyššieho územného celku. V tomto prípade ide o Všeobecne záväzné nariadenie Bratislavského samosprávneho kraja (ďalej len „VZN BSK“) č. 31/2009 menené a dopĺňané VZN BSK č. 43/2011. VZN BSK č. 43/2011 bolo prijaté dňa 24.06.2011 a nadobudlo účinnosť dňa 6.08.2011, odo dňa ktorej mala byť v zmysle jeho čl. I ods. 2, ktorým sa menil § 30 ods. 3 VZN BSK č. 31/2009, v prípade odporkyne výška mesačnej úhrady 204,90 eur (podrobný výpočet v Dodatku č. 4/2011/P). Za účelom zosúladenia zmluvného vzťahu medzi navrhovateľom a odporkyňou s VZN BSK č. 43/2011 bol uzatvorený Dodatok č. 4/2011/P, v ktorom si strany dohodli účinnosť podľa účinnosti VZN BSK č. 43/2011.

Dňa 21.05.2013 bol vo veci vydaný platobný rozkaz č. 39Ro/972/2013-47, proti ktorému podala odpor odporkyňa s tým, že namietala nárok navrhovateľa čo do právneho základu a výšky z nasledovných dôvodov. Zmluva o poskytovaní sociálnej služby je zmluvou uzatváranou pri obmedzení zmluvnej voľnosti strán zákonom č. 448/2008 Z. z., ktorý určuje spôsob, formu, obsah a podmienky uzatvárania. Esenciálne zmluvné podmienky zmluvy o poskytovaní sociálnej služby určuje zákon č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, platný od 20.11.2008 (ďalej iba „Zákon“). Tento Zákon určuje, ktoré z podmienok sú stanovené ako kogentné a pri ktorých je možné podmienku stanoviť odchyľne od znenia podľa Zákona dohodu strán. Pred aj počas trvania zmluvného vzťahu bola odporkyňa uvádzaná do omylu a jej slobodná vôľa bola nepripustne obmedzovaná: použitím odtlačku okrúhlej pečiatky so štátnym znakom poskytovateľom na všetkých zmluvných dokumentoch, ktorý je formálnym znakom správneho orgánu, ktorým poskytovateľ nebol a nie je; v spojení s ustanoveniami „formulárovej“ zmluvy týkajúcimi sa povinnosti prijímateľa uzavrieť dodatok a právom poskytovateľa jednostranne vypovedať zmluvu ak návrh dodatku predložený poskytovateľom nebude prijímateľom akceptovaný. Predložená zmluva v znení jej neskorších dodatkov odporkyňu zaväzuje k úhrade bez ohľadu na subjektívny limit ustanovený v § 73 ods. 2 Zákona a objektívny limit stanovený v § 72 ods. 2 Zákona. Na vymáhanie nesplatenej časti úhrady je povinný poskytovateľ a jeho zriaďovateľ na postup vymáhania podľa § 73 ods. 10 a nasledujúcich Zákona. Príslušenstvo požadované navrhovateľom je stanovené v súlade s ustanovením § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (ďalej len „Nariadenie“), ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Vyčíslenie príslušenstva, úrokov z omeškania, na základe Nariadenia, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, nie je navrhovateľom oprávnený. Vymáhaná je povinnosť ustanovená podľa všeobecne záväzného predpisu vydaného orgánom verejnej správy na základe Zákona patriaceho do oblasti práva sociálneho zabezpečenia. Rozdiel medzi platbami a požadovanou úhradou nie je záväzkom odporkyne podľa občianskeho práva, t.j. aplikácia § 517 (Omeškanie dlžníka), ods. 2 v Treťom oddiele „Zmeny v obsahu záväzkov“ II. hlavy, ôsmej časti OZ „ZÁVÄZKOVÉ PRÁVO“ je nedôvodná. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) sa za neprijateľné zmluvné podmienky považujú aj tie, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky nie sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne a ani neboli takéto podmienky zmluvy individuálne dojednané. Verejný poskytovateľ zriadený Bratislavským samosprávnym krajom (BSK) zavádza prijímateľa sociálnej služby vo veci vzájomného postavenia v zmluvnom vzťahu, klient bol uvádzaný do omylu použitím odtlačku okrúhlej pečiatky so štátnym znakom, ktorý je formálnym znakom správneho orgánu, ktorým poskytovateľ nebol a nie je. V spotrebiteľskej zmluve č. 9/2009/P o poskytovaní sociálnej služby v čl. VIII., ods. 2 je uvedená povinnosť prijímateľa uzavrieť dodatok k zmluve v rozpore s ustanovením § 74 ods. 12 v spojení s § 73 zákona. V čl. XI v ods. 2. písm. e) je uvedené oprávnenie poskytovateľa jednostranne vypovedať zmluvu v rozpore so znením Zákona v § 74, ods. 14, písm. d/. Zákon v § 74 v ods. 11 uvádza „Ak sa menia skutočnosti, ktoré sú predmetom zmluvy o poskytovaní sociálnej služby, možno tieto skutočnosti zmeniť dodatkom k zmluve o poskytovaní sociálnej služby, ak si to účastníci v tejto zmluve dohodli. Zákon v § 74 ods. 12 uvádza „Ak sa menia skutočnosti rozhodujúce na určenie úhrady za sociálnu službu podľa § 73, poskytovateľ sociálnej služby a prijímateľ sociálnej

služby sú povinní uzatvoriť dodatok k zmluve o poskytovaní sociálnej služby. Jedinými skutočnosťami, ktoré sú rozhodujúce pre určenie úhrady podľa § 73 sú iba skutočný (jeho zmena) príjem prijímateľa alebo zmena výšky sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu ustanovenú v § 2 písm. a/ zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Uvedené ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy č. 9/2009/P o poskytovaní sociálnej služby uzavretej prijímateľkou, odporkyňou a verejným poskytovateľom v zriaďovateľskej pôsobnosti BSK majú tak charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky. Namietam platnosť spotrebiteľskej zmluvy v znení neskorších dodatkov, v časti týkajúcej sa povinnosti prijímateľa uzatvoriť dodatok podľa čl. VIII ods. 2 a v časti, čl. VII. týkajúcej sa povinnosti platiť určenú úhradu, jednostranne vypovedať zmluvu poskytovateľom na základe čl. XI. ods. 2. písm. e/. Povinnosť odporkyne uhrádzať úhradu určenú navrhovateľom v súlade s Všeobecne záväzným nariadením BSK vyplýva teda zo zákona a podzákonného predpisu príslušného orgánu verejnej správy. Podľa § 72 ods. 1 Prijímateľ sociálnej služby je povinný platiť úhradu za sociálnu službu v sume určenej poskytovateľom sociálnej služby, ak tento zákon neustanovuje inak. Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Podľa § 53 ods. 10 OZ neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Takýmito okolnosťami je existencia ustanovení Zákona určujúceho limity pre povinnosť prijímateľa uhradiť cenu služby vypočítanú na základe príslušného VZN. Takýmito sú ustanovenia Zákona: § 73 v ods. 2 „po zaplatení úhrady za celoročnú pobytovú sociálnu službu musí prijímateľovi sociálnej služby zostať mesačne z jeho príjmu najmenej 20 % sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu ustanovenej osobitným predpisom.“ Zmluva neobsahuje výpočet - kontrolu na zákonný limit úhrady podľa § 73 ods. 2 Zákona. Ustanovenie zmluvy v čl. VII. ods. 3/ je vágne, všeobecné a neodráža povinnosť poskytovateľa v prípade ak príjem a majetok prijímateľa nie je dostatočný, aby vyhovel zákonnému subjektívnemu limitu maximálnej úhrady. V žiadnom z dodatkov nie je akákoľvek zmienka o dostatočnosti príjmu. Poskytovateľ nerešpektuje subjektívizáciu úhrady pre konkrétneho prijímateľa určenej na základe VZN BSK, všeobecne záväzného predpisu určeného širšiemu okruhu adresátov, prijímateľom sociálnej služby. Okrem toho napriek vymenovaniu činností, ktoré má v rámci poskytovanej služby poskytovateľ poskytovať vo výpočte úhrady absentujú niektoré položky obslužných činností podľa § 17 Zákona. Aj tieto musia byť pre subjektívizáciu započítané v sume akej sa poskytovateľom skutočne určujú. V prípade, že si ich prijímateľ zabezpečuje sám musí vynaložiť náklady, tieto však nesmú znižovať nedotknuteľný zostatok, 20 % sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu, určenej na osobné, zdravotné a kultúrne potreby prijímateľa. Zmluva ďalej neobsahuje výpočet - kontrolu na zákonný limit podľa § 72 ods. 2 Zákona. Verejný poskytovateľ určuje sumu úhrady za sociálnu službu, spôsob jej určenia a platenia úhrady zmluvou podľa § 74 v súlade so všeobecne záväzným nariadením obce alebo vyššieho územného celku, najviac vo výške ekonomicky oprávnených nákladov. V § 72 ods. 5 sa uvádza, že EON sú náklady na činnosti uvedené v §§ 16 až 18, ktorými sú položky vynaložené na poskytnutie služby v členení podľa vymenovanej rozpočtovej klasifikácie písm. a/ až k/ v tomto odseku. Poskytovateľ v Zmluve nerešpektuje povinnú objektívizáciu maximálnej výšky úhrady určenej na základe VZN BSK povinnou aplikáciou limitu úhrady do výšky EON v rozsahu činností identifikovaných v § 72 ods. 5. Nie je v silách jednotlivca ale ani občianskeho združenia založeného na kolektívne obhajovanie oprávnených záujmov prijímateľov sociálnych služieb, zistiť skutočné EON podľa jednotlivých sociálnych služieb poskytovaných rozpočtovou organizáciou BSK ! Vôbec už nie je možné dosiahnuť zverejnenie nákladov na jednotlivé činnosti podľa § 16 až § 18 Zákona. Organizácia zriadená BSK zverejňuje, aj to iba na požiadanie, iba celkové EON pre celú organizáciu, ktorá poskytuje dva druhy rôznych sociálnych služieb obsahujúcich rôzne činnosti s odlišnými EON na ich výkon. V čl. III je v súlade so stupňom odkázanosti určená na službu podľa § 35 ods. 1 písm. a/ pričom nie je splnená ustanovením určená podmienka odkázanosti najmenej stupňa IV. Reálne zariadenie pomoc pri odkázanosti II. stupňa neposkytuje. Reálne poskytovateľ poskytuje prijímateľovi sociálnu službu podľa § 35 ods. 1 písm. b/. Dôkazom je vyčíslenie úhrady za pomoc pre odkázanosť II. je uvedená „0“ (dôkaz zmluva č. 9/2009/P o poskytovaní sociálnej služby predložená navrhovateľom). V Zmluve úplne absentuje splnenie povinnosti verejného poskytovateľa určujúceho výšku úhrady v súlade s VZN podľa § 74 ods. 7 a to písm. c/ ako aj písm. g/ v spojení s odsekom 8/ v tomto § 74. Verejný poskytovateľ „Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača“ nezverejňuje povinné informácie no občianske združenie, ktoré ho je odporkyňa členkou získalo zriaďovacie dokumenty na požiadanie, zo Zriaďovacej listiny účinnej od 1.7.2009 vyplýva, že rozpočtová organizácia BSK prevádzkuje nasledujúce zariadenia poskytujúce sociálnu službu v súlade so Zákomom a to: ZPS Podbrezovskej 28 poskytujúce sociálnu službu podľa §

35 ods. 1 písm. a/ (zriaďovacia listina v účinnom znení uvádza jediné zariadenie, jedná sa však o dve budovy). Dve zariadenia poskytovania sociálnych služieb ZPS (samostatné objekty s vlastným popisným aj súpisným číslom) uvádzané iba na jednej adrese: Pri vinohradoch 267 (je to v rozpore so zriaďovacou listinou v účinnom znení uvádzajúcou dve zariadenia) a obe však poskytujúce iba službu podľa § 35 ods. 1, písm. b/ Zákona.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odporu zo dňa 3.10.2013 okrem iného uviedol, že navrhovateľ si v tomto súdnom konaní uplatňuje voči odporkyňi nárok na plnenie zo zmluvy č. 9/2009/P o poskytovaní sociálnej služby zo 16.11.2009 v znení jej dodatkov (ďalej len „zmluva“). Odporkyňa spochybňuje nárok navrhovateľa najmä tým, že k uzatvoreniu zmluvy došlo pri obmedzení jej zmluvnej voľnosti, že zmluvne dohodnutá výška úhrady nerešpektuje zákonom stanovený objektívny a subjektívny limit, atď. Čo sa týka námietky odporkyne o obmedzení zmluvnej voľnosti navrhovateľ uviedol, že k obmedzeniu zmluvnej voľnosti odporkyne malo dôjsť použitím odtlačku úradnej pečiatky navrhovateľa na zmluve. Odporkyňa neuvádza, čo konkrétne ju pri použití odtlačku okrúhlejšej pečiatky uvádza do omylu, v čom ten omyl spočíva, ani akým spôsobom tento omyl ovplyvňuje platnosť zmluvy. Odporkyňi muselo byť z predloženého návrhu zmluvy ako písomného dokumentu zrejmé, že nejde o autoritatívne rozhodnutie orgánu verejnej moci, ale že postavenie oboch strán v zmluvnom vzťahu je rovnaké. Odporkyňa nebola žiadnym spôsobom nútená k podpisu zmluvy ani k prijímaniu sociálnych služieb. Navrhovateľ použil odtlačok okrúhlejšej pečiatky ako pozostatok predchádzajúcej praxe, keď ho používal na opatrenie rozhodnutí podľa starého zákona č. 195/1998 Zb. o sociálnej pomoci (§ 93) účinného do 31.12.2008. Keďže namiesto vydávania rozhodnutí podľa starého zákona o sociálnej pomoci, nový zákon č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách zaviedol zmluvný princíp, navrhovateľ postupoval pri tom podobne a opatril roh zmluvy odtlačkom pečiatky. Bez ohľadu na správnosť tejto praxe, nemal a ani nemohol mať tento úkon navrhovateľa za následok uvedenie odporkyne do omylu (ktorý bližšie nekonkretizuje) či neplatnosť zmluvy. Odporkyňa pri svojich námietkach vychádza z toho, že zmluva medzi navrhovateľom a odporkyňou je spotrebiteľskou zmluvou. Navrhovateľ uvádza, že mu nie je známa argumentácia odporkyne, prečo by malo ísť v danom prípade o spotrebiteľskú zmluvu, ak zmluva podľa § 74 zákona o sociálnych službách slúži na zabezpečenie služieb vo verejnom záujme a navrhovateľ neposkytuje (na rozdiel od neverejných poskytovateľov) sociálne služby za účelom zisku a teda nerealizuje sociálne služby ako obchodnú činnosť alebo podnikateľskú činnosť. Obchodná činnosť alebo podnikateľská činnosť je pritom pojmovým znakom dodávateľa v rámci spotrebiteľských zmlúv (§ 53 ods. 1 a 3 OZ). Účelom existencie navrhovateľa nie je dosahovanie zisku, ale zabezpečenie dostupnosti a čo najvyššej kvality sociálnych služieb pre osoby, ktoré sú na ich poskytovanie odkázané (PL. ÚS 13/2009). V tej súvislosti však považujeme za dôležitejší ten fakt, že hoci to bol navrhovateľ ako poskytovateľ sociálnej služby, ktorý predložil návrh na uzavretie zmluvy, resp. dodatkov, pri zmluvnej úprave predmetu plnenia a ceny sa zmluvné strany musia riadiť kogentnými ustanoveniami zákona o sociálnych službách, ktoré špecificky a podrobne upravujú tieto prvky právneho vzťahu medzi poskytovateľom a prijímateľom sociálnej služby. Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení sa vyjadril aj k písomnej námietke odporkyne o nerešpektovaní objektívneho a subjektívneho limitu, pričom uviedol, že odporkyňa namieta, že zmluva ju zaväzuje k úhrade bez ohľadu na objektívny limit v podobe ekonomicky oprávnených nákladov (§ 72 ods. 2 zákona o sociálnych službách) a subjektívny limit v podobe zostatku príjmu najmenej vo výške 20 % sumy životného minima (§ 73 ods. 2 zákona o sociálnych službách). Podľa § 72 ods. 2 zákona o sociálnych službách (objektívny limit) môže byť úhrada za sociálnu službu najviac vo výške ekonomicky oprávnených nákladov. Podľa § 73 ods. 2 zákona o sociálnych službách (subjektívny limit) musí prijímateľovi sociálnej služby zostať po zaplatení úhrady minimálne 20 % sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu. Z uvedeného vyplýva, že poskytovateľ nemá právo na úhradu, ktorá by prevyšovala ekonomicky oprávnené náklady a zároveň prijímateľ nemá povinnosť platiť úhradu (jej časť), ak by mu po zaplatení úhrady zostalo menej ako 20 % sumy životného minima. Tieto obmedzenia sú zakotvené v zákone a teda platia bez ohľadu na to, či sa o nich zmieňuje zmluva alebo nie. Odporkyňa nijakým spôsobom nepreukázala, že by výška jej úhrady bola dohodnutá v rozpore s objektívnym alebo subjektívnym limitom, ktoré predstavujú ochranu jej príjmu ex lege. Napriek tomu uvádzame nižšie skutočnosti, ktorými preukazujeme, opak tvrdení odporkyne.

Objektívny limit: Výška nákladov na jednu osobu v rámci zariadenia pre seniorov, v rámci ktorého je odporkyňi poskytovaná sociálna služba bola: v roku 2011: 574,94 eur; v roku 2012: 531,83 eur mesačne. Suma úhrady je v zmysle Dodatku č. 4/2011/P od 6.08.2011 vo výške 204,80 eur mesačne. Napriek tomu odporkyňa platí mesačne úhradu vo výške 143,01 eur, čím vzniká u odporkyňi dlh, zaplatenie ktorého si navrhovateľ uplatňuje v tomto konaní (navrhovateľ si uplatňuje pohľadávku od 6.08.2011). Z uvedeného

jednoznačne vyplýva, že dohodnutá suma úhrady (204,80 eur) rešpektuje objektívny limit (574,92 eur a 531,83 eur), t.j. nepresahuje ekonomicky oprávnené náklady.

Subjektívny limit: Suma úhrady odporkyne za sociálnu službu poskytovanú navrhovateľom je od 6.08.2011 vo výške 204,80 eur mesačne. Suma 20 % životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu ustanovenej osobitným predpisom: od 1.07.2011: 37,97 eur (t.j. 20 % zo 189,83 eur); od 1.07.2012: 38,92 eur (t.j. 20 % zo 194,58 eur). Odporkyňa v konaní nepreukázala, že by mala nižší príjem ako súčet mesačnej dohodnutej úhrady (204,80 eur) a sumy 20 % životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu (37,97 eur, resp. 38,92 eur).

Čo sa týka úrokov z omeškania, uplatnených navrhovateľom v návrhu: odporkyňa tvrdí, že uplatňovanie nároku na zaplatenie úrokov z omeškania zo strany navrhovateľa je neoprávnené. Toto svoje tvrdenie však bližšie nezdôvodňuje. Nad rámec nevyhnutnej obrany v tomto konaní navrhovateľ uviedol, že skutočnosť, že zákon o sociálnych službách výslovne neupravuje právo veriteľa žiadať od dlžníka v prípade omeškania s plnením peňažného dlhu popri istine aj zaplatenie úrokov z omeškania neznamená, že uvedené právo navrhovateľovi ako veriteľovi nevzniklo. Ustanovenie § 74 ods. 1 zákona o sociálnych službách upravujúce zmluvu medzi poskytovateľom a prijímateľom sociálnej služby odkazuje na § 51 OZ ako na ustanovenie regulujúce nepomenované zmluvné typy. Ak teda samotný zákon o sociálnych službách vo svojich ustanoveniach odkazuje na aplikáciu Občianskeho zákonníka, nemožno bez ďalšieho tvrdiť, že právo na úroky z omeškania vyplývajúce z Občianskeho zákonníka v tomto prípade nemožno úspešne uplatniť.

Podaním, došlým súdu dňa 7.11.2014 žiadal navrhovateľ pripustiť rozšírenie návrhu nasledovne: „Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.466,34 eur s:

- 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 112,21 eur od 16.02.2011 do zaplatenia
- 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 112,81 eur od 16.03.2011 do zaplatenia
- 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 112,81 eur od 16.04.2011 do zaplatenia
- 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 112,81 eur od 16.05.2011 do zaplatenia
- 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 112,81 eur od 16.06.2011 do zaplatenia
- 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 268,72 eur od 16.07.2011 do zaplatenia
- 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 112,81 eur od 16.08.2011 do zaplatenia
- 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 101,69 eur od 16.09.2011 do zaplatenia
- 9,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.10.2011 do zaplatenia
- 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.11.2011 do zaplatenia
- 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.12.2011 do zaplatenia
- 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.01.2012 do zaplatenia
- 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.02.2012 do zaplatenia
- 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.03.2012 do zaplatenia
- 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.04.2012 do zaplatenia
- 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.05.2012 do zaplatenia
- 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.06.2012 do zaplatenia
- 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.07.2012 do zaplatenia
- 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.08.2012 do zaplatenia
- 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.09.2012 do zaplatenia
- 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.10.2012 do zaplatenia
- 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.11.2012 do zaplatenia
- 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.12.2012 do zaplatenia
- 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.01.2013 do zaplatenia
- 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.02.2013 do zaplatenia
- 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.03.2013 do zaplatenia
- 8,75 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.04.2013 do zaplatenia
- 8,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.05.2013 do zaplatenia
- 8,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.06.2013 do zaplatenia
- 8,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.07.2013 do zaplatenia
- 8,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.08.2013 do zaplatenia
- 8,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.09.2013 do zaplatenia
- 8,50 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.10.2013 do zaplatenia
- 8,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.11.2013 do zaplatenia
- 8,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.12.2013 do zaplatenia
- 8,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.01.2014 do zaplatenia

- 8,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.02.2014 do zaplataenia
- 8,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.03.2014 do zaplataenia
- 8,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.04.2014 do zaplataenia
- 8,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.05.2014 do zaplataenia
- 8,15 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.06.2014 do zaplataenia
- 8,15 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.07.2014 do zaplataenia
- 8,15 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.08.2014 do zaplataenia
- 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.09.2014 do zaplataenia
- 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.10.2014 do zaplataenia
- 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 61,89 eur od 16.11.2014 do zaplataenia“,
čo odôvodnil tým, že navrhované rozšírenie petitu na sumu 3.466,43 eur zohľadňuje ďalšie obdobia, počas ktorých odporkyňa neplatila úhrady za poskytnutú sociálnu službu v takej výške, ako predpokladá cenový predpis (zákon č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách v spojení so Všeobecne záväzným nariadením Bratislavského samosprávneho kraja č. 31/2009 v znení neskorších predpisov), resp. uzatvorená Zmluva č. 9/2009/P o poskytovaní sociálnej služby v znení jej dodatkov. Kým pôvodný návrh navrhovateľa (1.234,48 eur) sa týkal obdobia poskytovania sociálnej služby odporkyňi od 6.08.2011 do 31.03.2013, navrhované rozšírenie pokrýva celé obdobie, počas ktorého odporkyňa platila v nižšej výške úhrady za poskytovanú sociálnu službu, t.j. od 1.01.2011 do 30.10.2014. Rozšírenie návrhu súd pripustil uznesením zo dňa 14.11.2014, č. k. 21C/253/2013-108.

Súd vykonal vo veci dokazovanie vypočutím právneho zástupcu navrhovateľa, výsluchom odporkyne, vypočutím zástupcu odporkyne, pričom v rámci hospodárnosti konania rozhodol na pojednávaní dňa 30.06.2016 v neprítomnosti zástupcu odporkyne v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. s tým, že neakceptoval jeho žiadosť o ospravedlnenie z neúčasti na tomto pojednávaní a žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu nesplnenia náležitostí podľa § 119 ods. 1,2,3 O.s.p. tým, že splnomocnený zástupca odporkyne bol PN od 11.01.2016, o termíne pojednávania 30.06.2016 sa dozvedel dňa 03.06.2016. Žiadosť o odročenie pojednávania odôvodnil tým, že po kontrole liečebného režimu ošetrojúcim lekárom 27.06.2016 pokračuje v pooperačnom procese rehabilitácie od 29.03.2016 a pripravuje sa na liečebný pobyt v Kováčovej. Zástupca odporcu k Žiadosti priložil Potvrdenie o dočasnej PN. Dňa 29.06.2016 bolo zástupcovi odporkyne e-mailovým podaním oznámené neakceptáciu jeho žiadosti z dôvodu, že nespĺňa požadované náležitosti § 119 O.s.p., ku ktorej sa v mimopracovnom čase o 19,48 hod. vyjadril zástupca odporkyne v tom zmysle, že žiada o poučenie k neprijatiu žiadosti. Súd dňa 30.06.2016 o 6,27 hod. oznámil zástupcovi odporkyne, že žiadosť neobsahuje vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že nie je schopný sa pojednávania zúčastniť, pričom o náležitostiach § 119 O.s.p. bol viackrát v tomto aj v iných súdnych konaniach informovaný a vzhľadom na ním predložené vyjadrenia, výsluchy účastníkov nie je jeho účasť na pojednávaní potrebná. Zástupca odporkyne aj napriek dôvodu žiadosti o odročenie pojednávania 30.06.2016 z dôvodu jeho PN sa osobne do budovy súdu dostavil do podateľne doručiť tri podania v tejto veci dňa 29.06.2016.

Súd sa ďalej oboznámil s listinnými dôkazmi : Registračnou kartou právnickej osoby Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača, Pri Vinohradoch 267 Bratislava zo dňa 21.07.2010, Zriaďovacou listinou vydanou Bratislavským samosprávnym krajom v Bratislave zo dňa 22.06.2009 č. 012/2009 pre Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača, Pri vinohradoch 267, Bratislava, Zmluvou č. 9/2009/P o poskytovaní sociálnej služby, Dodatkom č. 1/2010/P k zmluve, Dodatkom č. 2/2010/P k zmluve, Dodatkom č. 3/2011/P k zmluve, Dodatkom č. 4/2011/P k zmluve, VZN BSK č. 31/2009 zo dňa 17.06.2009, VZN BSK č. 43/2011 zo dňa 24.06.2011, VZN BSK č. 39/2010 zo dňa 15.12.2010, listom zo dňa 15.02.2013 - Žiadosť o oznámenie údajov, Protokolom o vyhlásení VZN BSK č. 43/2011, odporom zo dňa 8.07.2013, písomným vyjadrením k odporu zo dňa 2.10.2013, výpisom ekonomicky oprávnených nákladov rok 2011 za organizáciu: Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača, výpisom ekonomicky oprávnených nákladov rok 2012 za organizáciu: Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača, návrhom na rozšírenie žalobného petitu zo dňa 7.11.2014, Osobnou kartou klienta - odporkyne zo dňa 8.03.2013, 14.10.2014, výberom z prehľadu o počte osôb v stupňoch odkázanosti v zariadeniach sociálnych služieb v zriaďovateľskej pôsobnosti BSK zo dňa 31.12.2012, Správou o výsledku kontroly v rozpočtovej organizácii BSK Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača, so sídlom Pri vinohradoch 267, Bratislava, č. 30/2011 zo dňa 5.09.2011, VZN BSK č. 43/2011 zo dňa 24.06.2011, Výpočet nákladov na prevádzku budov ZPS - časť pri Vinohradoch za rok 2010 / Príloha č. 1 /, Návrhom na vykonanie dôkazu vyčíslením ekonomicky oprávnených nákladov zariadenia „ZpS Pri vinohradoch 267 pre roky 2010 až 2013 a odôvodnenie zo dňa 16.03.2015 s prílohami, listom zo dňa 14.01.2015 - Vyjadrenie k žiadosti o stanovisko, Doplnením odôvodnenia k návrhu na vykonanie dôkazu

vyčíslením ekonomicky oprávnených nákladov zariadenia „ZpS Pri vinohradoch 267“ pre roky 2010 až 2013 zo dňa 7.04.2015, výpisom ekonomicky oprávnených nákladov rok 2010 za organizáciu: Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača, listom zo dňa 4.02.2015 - vyjadrenie na výzvu súdu s prílohami, Návrhom na vykonanie dokazovania znaleckým postupom podľa § 127 s použitím § 122 ods. 2 zo dňa 13.04.2015 s prílohami, listom zo dňa 26.06.2015 - vyjadrenie k predmetu konania, Návrhom na vykonanie dokazovania pre stanovenie obvyklej výšky úhrady za poskytnutú sociálnu službu zo dňa 29.06.2016, ako aj ostatným obsahom spisu, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

Z výsluchu zástupcu odporkyne súd zistil, že odporkyňa bola prijatá do zariadenia podľa zmluvy č. 9/2009/P, pričom v čl. 2 ods. 2 zmluvy je dôvodom prijatia rozhodnutie DD Rača - právneho predchodcu navrhovateľa pod č. DD 283/98 zo dňa 2.10.1998. Na odporkyňu sa tak vzťahujú prechodné ustanovenia zákona č. 248/2008 Zb. o sociálnych službách, účinného od 1.01.2009. Čo sa týka námietok odporkyne k obsahu zmluvy, ktorá je zmluvou nepomenovanou podľa OZ a súčasne zmluvou spotrebiteľskou, ktorá je riadená prednostne zákonom správneho práva, t.j. zákonom o sociálnych službách a subsidiárne OZ. Odporkyňa namietala čl. 4 vecný rozsah a forma sociálnej služby v ods. 2, kde je miesto dohody o vecnom rozsahu uvedený jednostranný záväzok poskytovateľa poskytovať alebo vytvárať podmienky na činnosti uvedené v odrážkach. Tu sa jednostranne vyhlasujú za kontrahované činnosti, ktoré odporkyňa nepožaduje, toto podporuje aj čl. 7, ktorý uvádza úhrady za činnosti zahrnuté do sociálnej služby. V zmluve je uvedená iba výška úhrady za ubytovanie. Ďalším článkom v čl. 6 je miesto poskytovania je na miesto uvedenia zariadenia sociálnej služby, ktorým je zariadenie pre seniorov Pri vinohradoch 267 uvedený názov a sídlo poskytovateľa. Keďže sa jedná o bývalý penzión pre dôchodcov, ktorý je bytovým domom, absentuje tu konkrétne uvedenie čísla bytu, ktorý odporkyňa užíva, pretože existujú dva druhy výmery, od ktorého sa odvíja výška úhrady za ubytovanie. Odporkyňa namietala absenciu kontroly na tzv. subjektívny limit podľa § 73 ods. 2, kedy nie je v zmluve vyčíslený príjem odporkyne v danom čase a nie je exaktne vypočítané, koľko jej ostáva ako nedotknuteľný zostatok. Odporkyňa namietala skutočnosť, že predmetom zmluvy je len ubytovanie, pričom nevyhnutný náklad na stravovanie, ktorý zákonodarca *expressis verbis* pre poskytovanie celoročnej sociálnej služby stanovuje, nie je v zmluve uvedený, jedná sa asi o 132 eur alebo 140 eur a v prípade, že sa jedná o diétnu stravu, jedná sa o sumu asi 145 eur. Namietala tu i rozpor s dobrými mravmi. Právny zástupca navrhovateľa vyzval dňa 5.03.2013 odporkyňu výzvou na zaplatenie nedoplatku k 31.12.2012 vo výške 2.055,56 eur, tento údaj je dokazovaný tzv. osobnou kartou klienta zo dňa 28.01.2013 a sú vystavené za rok 2011 a rok 2012. Táto karta klienta obsahuje aj údaj o príjme odporkyne. Podaným návrhom si navrhovateľ uplatnil voči odporkyni len zaplatenie 1.234,48 eur, pričom rozdiel činí 821,12 eur, preto zástupca odporkyne žiadal, aby navrhovateľ ako poskytovateľ vydokladoval ako sa vysporiadal s týmto dlhom, vzhľadom k tomu, že navrhovateľ je subjektom verejného práva zriadený samosprávnym krajom, ktorý príjmy musí odovzdávať do rozpočtu samosprávneho kraja, nie sú jeho vlastným príjmom.

Z výsluchu odporkyne súd zistil, že podľa uzavretej Zmluvy o poskytovaní sociálnej služby u roku 2009 je ubytovaná v časti DSS Pri Vinohradoch, k predmetnej Zmluve výhrady v minulosti nemala. Dodatok č. 3/2011/P, predmetom ktorého bolo od 01.01.2011 zvýšenie úhrady za poskytovanie sociálnej služby na sumu 268,72 eur mesačne nesúhlasila, z tohto dôvodu Dodatok nepodpísala, lebo sa jednalo o vysokú sumu a z poberaného starobného dôchodku 320 eur by takúto sumu nezvládala platiť. Odporkyňa poukázala na skutočnosť, že navrhovateľ jej nič neposkytuje, býva v jednoizbovom byte ňou zariadeným, mesačne uhrádza 143 eur a platby za elektrinu. Je vdova, pred nástupom do DSS bývala v byte v Rači, ktorý mala vo výlučnom vlastníctve s dcérou, ktorej po uzavretí Zmluvy o poskytovaní sociálnej služby v roku 2009 dcére darovala.

Z výsluchu právneho zástupcu navrhovateľa súd zistil, že navrhovateľ si návrhom uplatnil voči odporkyni pohľadávku vo výške 1.234,48 eur s príslušenstvom. Navrhovateľ, t.j. Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača je verejný poskytovateľ sociálnej služby a poskytuje odporkyni sociálnu službu v zariadení pre seniorov na základe zmluvy č. 9/2009/P o poskytovaní sociálnej služby zo 16.11.2009. V zmysle dodatku č. 4/2011/P k zmluve a v súlade so VZN BSK č. 31/2009 mala odporkyňa platiť od 6.08.2011 za poskytnutú sociálnu službu sumu 204,90 eur mesačne, uvedená suma predstavuje úhradu za ubytovanie pod ktorým sa rozumie najmä poskytnutie užívania bytu v spoločných priestoroch a vecných plnení spojených s bývaním. Hoci zmluva medzi stranami ako i cenový predpis určoval mesačnú úhradu odporkyňa vo výške 204,90 eur, tak odporkyňa v období od 6.08.2011 do 31.03.2013 platila za poskytnuté ubytovanie menej konkrétne 143,01 eur mesačne, čím jej vznikol dlh 1.234,48 eur. Odporkyňa aj po dni 31.03.2013 platí menej ako stanovuje zmluva a cenový predpis.

Suma úhrady 204,90 eur, ktorú navrhovateľ požaduje od odporkyne zohľadňuje obmedzenia stanovené zákonom č. 448/2008 Zb. zákona o sociálnych službách, konkrétne požiadavku povinného minimálneho zostatku po zaplatení úhrady a požiadavku, aby výška úhrady neprekračovala ekonomicky upravené náklady / § 72 ods. 1 a § 73 ods. 2 /.

Čo sa týka povinného minimálneho zostatku, zástupca odporkyne uviedol, že podľa § 73 ods. 2 zákona o sociálnych službách musí odporkyňa ostať po zaplatení úhrady, ktorú platí navrhovateľ 20 % sumy životného minima na jednu plnoletú fyzickú osobu. Čo predstavovalo v období od r. 2011, 2013 sumu v rozpätí od 37,08 eur do 38,92 eur mesačne.

Zriaďovateľ Bratislavský samosprávny kraj v Bratislave dňa 22.06.2009 pod č. 012/2009 vydal Zriaďovaciu listinu pre Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača, Pri vinohradoch 267, Bratislava, ktorý je rozpočtovou organizáciou, svojimi príjmami a výdavkami je napojený na rozpočet Bratislavského samosprávneho kraja, bol zriadený na dobu neurčitú. V článku IV. bol vymedzený predmet činnosti. V Domove sociálnych služieb a zariadení pre seniorov Rača sa poskytujú sociálne služby na riešenie nepriaznivej sociálnej situácie z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia, nepriaznivého zdravotného stavu alebo z dôvodu dovŕšenia dôchodkového veku. Sociálna služba sa poskytuje na základe zmluvy o poskytovaní sociálnej služby, ktorá musí byť uzatvorená písomne a spôsobom, ktorý je pre prijímateľa sociálnej služby zrozumiteľný / bod 11. / Štatutárnym orgánom domova sociálnych služieb a zariadenia pre seniorov Rača je riaditeľ, ktorého vymenúva a odvoláva Zastupiteľstvo Bratislavského samosprávneho kraja. Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača hospodári s majetkom vo vlastníctve Bratislavského samosprávneho kraja, ktorý mu bol zverený na plnenie predmetu jeho činnosti. Zriaďovacia listina nadobudla účinnosť dňom 1. júla 2009.

Z osobnej karty odporkyne súd zistil, že táto za obdobie od 8.03.2013 do 14.10.2014 platila úhradu za bývanie mesačne iba vo výške 143,01 eur a za uvedené obdobie rozdiel v požadovaných nezaplatených úhradách za bývanie predstavuje 3.466,34 eur.

Ekonomicky oprávnené náklady / EON / za Domov sociálnych služieb a Zariadenie pre seniorov Rača v roku 2011 dosahovali sumu 574,94 eur mesačne, v roku 2012 dosahovali sumu 531,83 eur mesačne, za rok 2013 sumu 533,67 eur mesačne.

Z registračnej karty Bratislavského samosprávneho kraja zo dňa 21.07.2010 súd zistil, že právnická osoba Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača, so sídlom Pri vinohradoch 267, Bratislava, reg.č. 79/2009/1-soc, IČO: 308 041 91, je rozpočtovou organizáciou, ktorej zriaďovateľom je Bratislavský samosprávny kraj, Bratislava. Právnická osoba poskytuje druh sociálnej služby, § 35 Zariadenie pre seniorov - kapacita 205 miest, § 38 Domov sociálnych služieb - kapacita 84 miest v zmysle zák. č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov, s uvedenou cieľovou skupinou, vecným rozsahom poskytovanej sociálnej služby, formou poskytovanej sociálnej služby - celoročná pobytová. Miesto a adresa poskytovania sociálnej služby, Zariadenie pre seniorov -Podbrezovská 28, Bratislava, Pri vinohradoch 267, Bratislava. Domov sociálnych služieb -Podbrezovská 28, Bratislava, Strelková 32, Bratislava, čas poskytovania sociálnej služby - neurčitý čas. Dátum registrácie od 18.08.2009.

Z písomného stanoviska Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR Bratislava v liste zo dňa 26.02.2014 vyžiadané na žiadosť navrhovateľa ohľadne zariadenia Domov sociálnych služieb a Zariadenie pre seniorov Rača súd zistil, že Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača, Bratislava so sídlom Pri vinohradoch 267, Bratislava, predstavuje jeden právny subjekt, ktorý poskytuje dva druhy sociálnych služieb "domov sociálnych služieb" a "zariadenie pre seniorov", oba celoročnou pobytovou formou. Uvedené dva druhy sociálnych služieb poskytuje poskytovateľ, na troch miestach v Bratislave :Podbrezovská 28, Pri vinohradoch 267 a Strelkova 32. V mieste poskytovania sociálnej služby Podbrezovská 28 sú poskytované dva druhy sociálnej služby a to domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov. V mieste poskytovania sociálnej služby Pri vinohradoch 267 je poskytovaný jeden druh sociálnej služby zariadenie pre seniorov. V mieste poskytovania sociálnej služby Strelková 32 je poskytovaný jeden druh sociálnej služby a to domov sociálnych služieb. Skutočnosť, že daný druh sociálnej služby je poskytovaný jedným poskytovateľom sociálnej služby v rôznych budovách, neznamená, že ide o samostatného poskytovateľa, resp. samostatné zariadenie. čo bolo overené na základe rozhodnutia a zápisu z registra z príslušného vyššieho územného celku, ktorý vykonal zápis predmetného poskytovateľa. Pri výpočte EON konkrétneho poskytovateľa je potrebné vychádzať z EON

daného druhu poskytovanej sociálnej služby bez ohľadu na to, že poskytovateľ poskytuje daný druh sociálnej služby na viacerých miestach s tým, že, mnohé činnosti zabezpečuje spoločne pre obe alebo viaceré miesta a preto pri výpočte EON pre daný druh sociálnej služby nachádzajúcej sa na dvoch miestach / zariadeniach / sa vychádza z celkových nákladov, ktoré vznikli na danú sociálnu službu v oboch miestach. V prípade, že by sa pri výpočte EON nepostupovalo vyššie uvedeným spôsobom, zariadenie / budova / miesto, v ktorom sa nezabezpečujú spoločné činnosti priamo, by mala EON nižšie, ktoré by však nezodpovedali reálnym nákladom danej sociálnej služby.

Z listu Úradu Bratislavského samosprávneho kraja, Odbor sociálnych vecí v Bratislave zo dňa 14.01.2015 súd zistil, že DSS a ZPS Rača poskytuje sociálne služby podľa Zák.č.448/2008 Z.z. o sociálnych službách v znení neskorších predpisov a podľa Registračnej karty platnej k 31.12.2014 poskytuje druhy sociálnej služby: domov sociálnych služieb /§38 zákona o sociálnych službách/ a zariadenie pre seniorov /§ 35 zákona o sociálnych službách/. DSS a ZPS Rača prevádzkuje jedno zariadenie pre seniorov a tento druh sociálnej služby poskytuje podľa Registračnej karty na dvoch miestach poskytovania sociálnej služby, Podbrezovská 28, Bratislava a Pri Vinohradoch 267, Bratislava. Zariadenia sociálnych služieb v zriaďovateľskej pôsobnosti Bratislavského samosprávneho kraja sú samostatné právne subjekty, ktoré hospodária na základe schváleného rozpočtu, vedú podvojnú účtovníctvo a zodpovedajú za správnosť údajov v ňom uvedených. Na základe týchto údajov vypočítavajú ekonomicky oprávnené náklady za príslušný rok podľa § 72 ods. 5 cit. zák. Bratislavský samosprávny kraj overil, že DSS a ZPS Rača predložil Odboru sociálnych vecí Úradu Bratislavského samosprávneho kraja ekonomicky oprávnené náklady za roky 2011 až 2013 v súlade s § 72 ods. 5 zákona o sociálnych službách a metodickými usmerneniami Odboru sociálnych vecí Úradu Bratislavského samosprávneho kraja, o čom zaslal súdu ekonomicky oprávnené náklady za roky 2011 - 2013 DSS a ZPS Rača. Odbor sociálnych vecí Úradu Bratislavského samosprávneho kraja relevantné údaje použil na účely prepočtu finančných príspevkov neverejným poskytovateľom sociálnych služieb v zmysle zákona o sociálnych službách.

Podľa §1 Zák. č. 448 / 2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje právne vzťahy pri poskytovaní sociálnych služieb, financovanie sociálnych služieb a dohľad nad poskytovaním sociálnych služieb.

Podľa § 2 ods.1 cit. zák., sociálna služba je odborná činnosť, obslužná činnosť alebo ďalšia činnosť alebo súbor týchto činností, ktoré sú zamerané na

- a) prevenciu vzniku nepriaznivej sociálnej situácie, riešenie nepriaznivej sociálnej situácie alebo zmiernenie nepriaznivej sociálnej situácie fyzickej osoby, rodiny alebo komunity,
- b) zachovanie, obnovu alebo rozvoj schopnosti fyzickej osoby viesť samostatný život a na podporu jej začlenenia do spoločnosti,
- c) zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb fyzickej osoby,
- d) riešenie krízovej sociálnej situácie fyzickej osoby a rodiny,
- e) prevenciu sociálneho vylúčenia fyzickej osoby a rodiny.

Podľa § 2 ods.1 cit. zák., nepriaznivá sociálna situácia podľa tohto zákona je ohrozenie fyzickej osoby sociálnym vylúčením alebo obmedzenie jej schopnosti sa spoločensky začleniť a samostatne riešiť svoje problémy

- a) z dôvodu, že nemá zabezpečené nevyhnutné podmienky na uspokojovanie základných životných potrieb,
- b) pre svoje životné návyky alebo pre spôsob života,
- c) pre ťažké zdravotné postihnutie alebo nepriaznivý zdravotný stav,
- d) z dôvodu, že dovŕšila vek potrebný na nárok na starobný dôchodok podľa osobitného predpisu¹⁾ (ďalej len "dôchodkový vek"),
- e) pre výkon opatrovania fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím,
- f) pre ohrozenie správaním iných fyzických osôb alebo
- g) z dôvodu, že sa stala obeťou obchodovania s ľuďmi.

Podľa § 2 ods.3 cit. zák., zabezpečenie nevyhnutných podmienok na uspokojovanie základných životných potrieb fyzickej osoby na účely tohto zákona je zabezpečenie ubytovania, stravy, nevyhnutného ošatenia, obuvi a nevyhnutnej základnej osobnej hygieny.

Podľa § 2 ods.4 cit. zák., krízová sociálna situácia podľa tohto zákona je ohrozenie života alebo zdravia fyzickej osoby a rodiny, ktoré vyžaduje bezodkladné riešenie sociálnou službou.

Podľa § 2 ods.5 cit. zák., sociálna služba sa vykonáva najmä prostredníctvom sociálnej práce, postupmi zodpovedajúcimi poznatkom spoločenských vied a poznatkom o stave a vývoji poskytovania sociálnych služieb.

Podľa § 3 ods.2 písm. a /cit. zák., prijímateľ sociálnej služby je fyzická osoba, ktorá je občan Slovenskej republiky, ktorý má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt alebo prechodný pobyt hlásený podľa osobitného predpisu.

Podľa § 3 ods.3 cit. zák., poskytovateľom sociálnej služby je za podmienok ustanovených týmto zákonom obec, právnická osoba zriadená obcou alebo založená obcou, právnická osoba zriadená vyšším územným celkom alebo založená vyšším územným celkom (ďalej len "verejný poskytovateľ sociálnej služby") a iná osoba (ďalej len "neverejný poskytovateľ sociálnej služby").

Podľa § 17 ods. 1 cit. zák., obslužné činnosti sú ubytovanie, stravovanie, upratovanie, pranie, žehlenie a údržba bielizne a šatstva.

Podľa § 17 ods. 2 cit. zák., ubytovanie podľa odseku 1 je poskytovanie bývania v obytnej miestnosti alebo v jej časti s príslušenstvom, užívanie spoločných priestorov a poskytovanie vecných plnení spojených s ubytovaním alebo poskytnutie prístrešia na účel prenocovania.

Podľa § 72 ods.1 cit. zák., prijímateľ sociálnej služby je povinný platiť úhradu za sociálnu službu v sume určenej poskytovateľom sociálnej služby, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 72 ods.2 cit. zák., verejný poskytovateľ sociálnej služby určuje sumu úhrady za sociálnu službu, spôsob jej určenia a platenia úhrady zmluvou podľa § 74 v súlade so všeobecne záväzným nariadením obce alebo vyššieho územného celku, najviac vo výške ekonomicky oprávnených nákladov.

Podľa § 74 ods.1, cit. zák., poskytovateľ sociálnej služby poskytuje sociálnu službu na základe zmluvy o poskytovaní sociálnej služby. Zmluva o poskytovaní sociálnej služby musí byť uzatvorená spôsobom, ktorý je pre prijímateľa sociálnej služby zrozumiteľný.

Podľa § 74 ods. 7 cit. zák., zmluva o poskytovaní sociálnej služby obsahuje

- a) označenie zmluvných strán,
- b) druh poskytovanej sociálnej služby,
- c) vecný rozsah sociálnej služby podľa § 15 a formu poskytovania sociálnej služby,
- d) deň začatia poskytovania sociálnej služby,
- e) čas poskytovania sociálnej služby,
- f) miesto poskytovania sociálnej služby,
- g) sumu úhrady za sociálnu službu, spôsob jej určenia a spôsob jej platenia,
- h) podmienky zvyšovania sumy úhrady za sociálnu službu,
- i) dôvody odstúpenia od zmluvy,
- j) sumu nezaplatenéj úhrady za sociálnu službu podľa § 73 ods. 13.

Podľa § 74 ods. 8 cit. zák., suma úhrady za sociálnu službu podľa odseku 7 písm. g) musí obsahovať sumu úhrady za odborné činnosti, obslužné činnosti a ďalšie činnosti.

Podľa § 74 ods. 9 cit. zák., v zmluve o poskytovaní sociálnej služby sa môžu dohodnúť aj ďalšie náležitosti podľa druhu sociálnej služby.

Podľa § 74 ods. 12 cit. zák., ak sa zmenia skutočnosti rozhodujúce na určenie úhrady za sociálnu službu podľa § 73, poskytovateľ sociálnej služby a prijímateľ sociálnej služby sú povinní uzatvoriť dodatok k zmluve o poskytovaní sociálnej služby.

Podľa § 74 ods. 13 cit. zák. prijímateľ sociálnej služby môže jednostranne vypovedať zmluvu o poskytovaní sociálnej služby kedykoľvek aj bez uvedenia dôvodu; výpovedná lehota nesmie byť dlhšia ako 30 dní.

Podľa § 74 ods. 14 cit. zák., poskytovateľ sociálnej služby môže jednostranne vypovedať zmluvu o poskytovaní sociálnej služby, ak

a) prijímateľ sociálnej služby hrubo porušuje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o poskytovaní sociálnej služby najmä tým, že hrubo porušuje dobré mravy, ktoré narúšajú občianske spolužitie alebo nezapláť

- dohodnutú úhradu za sociálnu službu, a ak ide o poskytovanie celoročnej pobytovej sociálnej služby najmä tým, že nezaplatí dohodnutú úhradu za sociálnu službu za čas dlhší ako tri mesiace alebo platí len časť dohodnutej úhrady a dlžná suma presiahne trojnásobok dohodnutej mesačnej úhrady,
- b) prijímateľ sociálnej služby neuzatvorí dodatok k zmluve o poskytovaní sociálnej služby podľa odseku 12,
- c) prevádzka zariadenia je podstatne obmedzená alebo je zmenený účel poskytovanej sociálnej služby tak, že zotrvanie na zmluve o poskytovaní sociálnej služby by pre poskytovateľa sociálnej služby znamenalo zrejmu nevýhodu,
- d) obec alebo vyšší územný celok rozhodne o zániku odkázanosti fyzickej osoby na sociálnu službu.

Podľa § 106 ods.5 prechodných a záverečných ustanovení Zák .č. 488/2008 Z. z. sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje právne vzťahy pri poskytovaní sociálnych služieb, financovanie sociálnych služieb a dohľad nad poskytovaním sociálnych služieb, fyzická osoba, ktorej sa na základe rozhodnutia o poskytovaní sociálnej služby, alebo fyzická osoba, ktorej sa na základe zmluvy o poskytovaní sociálnej služby poskytuje starostlivosť v zariadení sociálnych služieb podľa zákona účinného do 31. decembra 2008, alebo ktorá je na základe rozhodnutia zaradená do poradovníka čakateľov na poskytovanie starostlivosti v zariadení sociálnych služieb podľa zákona účinného do 31. decembra 2008, sa považuje za odkázanú na túto sociálnu službu v rozsahu, ktorý zodpovedá minimálne požadovanému stupňu odkázanosti na poskytovanie sociálnej služby v tomto zariadení podľa zákona účinného od 1. januára 2009 do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o odkázanosti na sociálnu službu v tomto zariadení podľa zákona účinného od 1. januára 2009, najdlhšie do 31. decembra 2011.

Podľa § 106 ods. 6 cit. zák., poskytovateľ sociálnej služby, ktorý do 31. decembra 2008 poskytoval starostlivosť v zariadení sociálnych služieb s celoročným pobytom fyzickej osobe, ktorá po 31. decembri 2008 nie je odkázaná na túto starostlivosť na základe právoplatného rozhodnutia podľa zákona účinného od 1. januára 2009, je povinný tejto fyzickej osobe naďalej poskytovať sociálnu službu podľa zákona účinného od 1. januára 2009.

Podľa § 106 ods.7 cit. zák., sociálne služby, ktoré sa fyzickej osobe poskytovali k 31. decembru 2008, sa po tomto dni poskytujú podľa zákona účinného do 31. decembra 2008 do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o odkázanosti fyzickej osoby na sociálnu službu a uzatvorenia zmluvy o poskytovaní sociálnej služby podľa zákona účinného od 1. januára 2009. Poskytovateľ sociálnej služby je povinný uzatvoriť zmluvu o poskytovaní sociálnej služby podľa zákona účinného od 1. januára 2009 po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o odkázanosti fyzickej osoby na sociálnu službu.

Podľa § 451 ods. 1 Obč. zák., kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Obč. zák., bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Obč. zák., predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Súd uplatnený nárok navrhovateľa posúdil podľa Zákona č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, ktorý upravuje právne vzťahy pri poskytovaní sociálnych služieb, účinného od 01.01.2009.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ poskytuje sociálne služby za podmienok stanovených citovaným zákonom, zriaďovateľ Bratislavský samosprávny kraj so sídlom v Bratislave vydal Zriaďovaciu listinu číslo: 012/2009 zo dňa 22.06.2009 pre Domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača, Pri vinohradoch 267, Bratislava, ktorý je rozpočtovou organizáciou, svojimi príjmami a výdavkami je napojený na rozpočet Bratislavského samosprávneho kraja, bol zriadený na dobu neurčitú a poskytuje sociálne služby na základe zápisu do registra, ktorý vedie vyšší územný celok, v Registračnej karte vydanéj Bratislavským samosprávnym krajom zo dňa 21.07.2010. Navrhovateľ ako rozpočtová organizácia vymáha pohľadávky v súvislosti s výkonom správy a je aktívne vecne legitimovaným účastníkom na uplatňovanie pohľadávok pred súdom. Z vyjadrení navrhovateľa

vyplývalo, že Bratislavský samosprávny kraj každý rok zo svojho rozpočtu poskytuje určitý finančný objem na krytie nákladov, keďže vlastné príjmy navrhovateľa z úhrad prijímateľov nepokrývajú náklady navrhovateľa a na úhradách nezískava viac ako sú jeho náklady.

Odporkyňa bola prijatá do Domova sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača na základe rozhodnutia o poskytovaní celoročnej starostlivosti č. DD-283/98 zo dňa 2.10.1998 podľa Zák. č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov, ktorej bola poskytovaná celoročná starostlivosť v Domove sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača, časť penzión -domov pre dôchodcov, Pri vinohradoch 267, Bratislava, od 16.11.2009 na dobu neurčitú.

Podľa Zák. č. 448/2008 Z.z. účinného od 01.01.2009, prijímatelia sociálnej služby sú povinní platiť úhradu za sociálnu službu určenú poskytovateľom sociálnej služby podľa § 72 ods. 1 citovaného zákona. Verejný poskytovateľ sociálnej služby určuje sumu úhrady za sociálnu službu, spôsob jej určenia a platenia úhrady zmluvou podľa § 74 a nasl. cit. zák., a v súlade so Všeobecne záväzným nariadením obce alebo vyššieho územného celku, najviac vo výške ekonomicky oprávnených nákladov podľa § 72 ods. 2 cit. zák. Nová právna úprava v zákone o sociálnych službách upravuje poskytovanie sociálnej služby na základe zmluvy o poskytovaní sociálnej služby podľa § 74 ods. 1 citovaného zákona, pričom poskytovateľ sociálnej služby bol povinný uzatvoriť zmluvu o poskytovaní sociálnej služby podľa zákona účinného od 01.01.2009 po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o odkázanosti fyzickej osoby na sociálnu službu v zmysle § 106 ods. 7 cit. zák..

V konaní mal súd preukázané, že odporkyňa uzavrela s navrhovateľom Zmluvu o poskytovaní sociálnej služby č. 9/2009/P o poskytovaní sociálnej služby (ďalej len „Zmluva“) s navrhovateľom a následne tri Dodatky k zmluve o poskytovaní sociálnej služby pod č. 1/2010/P, č. 2/2010/P, č. 4/2011/P. Dodatok č. 3/2011/P k zmluve č. 9/2009/P o poskytovaní sociálnej služby odporkyňa s navrhovateľom neuzavrela. Predmetom tohto Dodatku č. 4/2011/P bolo dojednanie zmeny a doplnenie Zmluvy, konkrétne v čl. VII, kde bolo dojednané, že úhrada za sociálnu službu sa určuje od 1.01.2011 podľa Všeobecne záväzného nariadenia Bratislavského samosprávneho kraja č. 31/2009 o bližších podmienkach poskytovania sociálnych služieb, o spôsobe určenia úhrady, výške úhrady a spôsobe platenia úhrady za sociálne služby, ktoré sú poskytované zariadeniami sociálnych služieb v zriaďovateľskej pôsobnosti Bratislavského samosprávneho kraja (ďalej len „VZN BSK“), v znení VZN BSK č. 35/2010 zo dňa 23.07.2010 a VZN BSK č. 39/2010 zo dňa 15.12.2010, v znení VZN BSK č. 43/2011 zo dňa 24.06.2011. Prijímateľ sociálnej služby je povinný s účinnosťou od 6.08.2011 platiť úhradu za poskytovanú službu podľa svojho príjmu a majetku. Celková výška úhrady je 204,90 € mesačne. Dodatok č. 4/2011/P nadobudol platnosť dňom jeho podpísania obidvoma zmluvnými stranami.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že odporkyňa bola povinná podľa cenového predpisu, a to ust. § 72 zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách (ďalej len „zákon č. 448/2008 Z. z.“) v spojení so Všeobecne záväzným nariadením Bratislavského samosprávneho kraja č. 31/2009 v znení neskorších predpisov a Dodatku č. 3/2011/P, ktorý odporkyňa neuzatvorila v období od 1.01.2011 do 5.08.2011 platiť mesačnú úhradu vo výške 268,72 €, avšak odporkyňa platila v tomto období mesačne len sumu 143,01 €. Podľa cit. cenového predpisu a Dodatku č. 4/2011/P, ktorý odporkyňa podpísala, za ďalšie obdobie od 1.04.2013 do 31.10.2014 bola odporkyňa povinná platiť mesačnú úhradu 204,90 €, avšak v skutočnosti platila mesačne len 143,01 €, čím jej za obdobie poskytovania sociálnej služby od 01.01.2011 do 31.10.2014 vznikol rozdiel medzi úhradou, ktorú mala odporkyňa platiť a úhradou, ktorú v danom období zaplatila za poskytnutú sociálnu službu v peňažnej sume vo výške 3.466,34 €. Aj keď odporkyňa neuhrádzala za predmetné obdobia sumu za prijímanie sociálnej služby vo výške stanovenej v zmysle cenového predpisu, navrhovateľ ako poskytovateľ sociálnej služby, ktorý do 31. decembra 2008 poskytoval starostlivosť v zariadení sociálnych služieb s celoročným pobytom fyzickej osobe, bol naďalej povinný odporkyni poskytovať sociálnu službu podľa zákona účinného od 1.1.2009 podľa § 106 ods. 6 prechodných a záverečných ustanovení zákona o sociálnych službách. Nakoľko odporkyňa chce naďalej zotrvať v Domove sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov Rača, časť Pri vinohradoch 267, pričom navrhovateľ poskytuje odporkyni sociálne služby, avšak táto platila obvyklé úhrady v nižšej sume ako boli stanovené cenovým predpisom, došlo zo strany odporkyne k bezdôvodnému obohateniu na úkor navrhovateľa, preto navrhovateľ domáhal sa voči odporkyni, po rozšírení žalobného petitu návrhu zaplata sumy 3.466,34 € s príslušenstvom, titulom vydania bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedené, súd poukázal na zmenu právnej úpravy poskytovania sociálnych služieb od 1. 1. 2009, podľa ktorej prijímatelia sociálnej služby sú povinní platiť úhradu poskytovateľovi sociálnej služby, ale výška úhrady sa určuje zmluvou a v súlade so všeobecne záväzným nariadením, pričom zásadnou zmenou je to, že seniori už nedostávajú rozhodnutie o výške úhrady za poskytovanú sociálnu službu /jednostranný právny akt/ ako tomu bolo počas právnej úpravy podľa Zák. č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci od ktorého sa odvodzovala povinnosť platiť úhradu.

Pri zmluvnej úprave predmetu plnenia a úhrady za poskytovanie sociálnej služby sú zmluvné strany teda navrhovateľ aj odporkyňa povinné dodržiavať zákon o sociálnych službách, pričom poskytovateľ sociálnej služby nemá právo dojednať úhradu v inej výške ako je určená právnymi predpismi, podľa Všeobecne záväzného nariadenia Bratislavského samosprávneho kraja. Verejný poskytovateľ sociálnej služby teda určuje sumu úhrady za sociálnu službu, spôsob jej určenia a platenie úhrady zmluvou, Dodatkami a v súlade so všeobecne záväzným nariadením obce alebo vyššieho územného celku, najviac vo výške ekonomicky oprávnených nákladov (ďalej len „EON“).

Odporkyňa vo svojich námietkach voči návrhu uviedla, že Zmluva neobsahuje výpočet - kontrolu na zákonný limit úhrady podľa § 73 ods. 2 zákona č. 448/2008 Z. z., pričom v žiadnom z dodatkov nie je akákoľvek zmienka o dostatočnosti príjmu. Poskytovateľ nerešpektuje subjektívizáciu úhrady pre konkrétneho prijímateľa určenej na základe VZN BSK a povinnú objektívizáciu maximálnej výšky úhrady určenej na základe VZN BSK povinnou aplikáciou limitu úhrady vo výške EON v rozsahu činností identifikovaných v § 72 ods. 5. Čo sa týka námietky odporkyne ohľadne subjektívizácie úhrady pre konkrétneho prijímateľa určenej na základe VZN BSK a povinnej objektívizácie maximálnej výšky úhrady určenej na základe VZN BSK, nemožno uvedenú námietku akceptovať, a to s poukazom na skutočnosť, že došlo k zmene rozhodujúcich skutočností na určenie úhrady za sociálnu službu, ktorú odporkyňa bola povinná platiť navrhovateľovi a to VZN BSK č. 31/2009, ktoré bolo zmenené VZN BSK č. 35/2010 zo dňa 23.07.2010 a VZN BSK č. 39/2010 zo dňa 15.12.2010, pričom mesačná úhrada pripadajúca na odporkyňu mala byť 170 eur mesačne. Z § 15 a nasl. zákona č. 448/2008 Z. z. vyplýva, že sociálne služby sa delia na odborné činnosti, obslužné činnosti a ďalšie činnosti. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 448/2008 Z. z. ubytovanie podľa odseku 1 je poskytované bývanie v obytnej miestnosti alebo v jej časti s príslušenstvom, užívanie spoločných priestorov a poskytovanie vecných plnení spojených s ubytovaním alebo poskytnutie prístrešia na účel prenocovania. Podľa § 30 ods. 3 VZN BSK č. 31/2009 v znení neskorších predpisov (t.j. pred novelou VZN BSK č. 43/2011) sa delia jednotlivé položky výpočtu výšky mesačnej úhrady za ubytovanie na 3 časti, a to za užívanie spoločných priestorov a za vecné plnenia spojené s ich užívaním 10 € / mesačne; za užívanie 1 m² podlahovej plochy obytnej miestnosti a príslušenstva obytnej miestnosti 0,20 € / denne / 1 m²; vecné plnenia spojené s bývaním 0,07 € / denne. Okrem toho VZN BSK č. 31/2009 upravovalo zvýšenie úhrady, ak obytnú miestnosť užíva jeden občan (§ 30 ods. 6, písm. a/), potom ak na jedného občana pripadá viac ako 16 m² (§ 30 ods. 6, písm. d/) a upravuje aj zníženie úhrady, ak je obytná miestnosť vybavená elektromerom (§ 30 ods. 7). Po novele - VZN BSK č. 43/2011 (§ 30 ods. 3) sa delia jednotlivé položky výpočtu úhrady za ubytovanie nasledovne: za užívanie obytnej miestnosti s príslušenstvom (0,20 € / denne / 1 m², najviac v sume 170 € mesačne; za užívanie spoločných priestorov navrhovateľa (10 € / mesačne) a za vecné plnenia spojené s ubytovaním (0,07 € / denne). Naďalej pritom zostali v platnosti pravidlá, podľa ktorých je upravené zvýšenie úhrady, ak obytnú miestnosť užíva jeden občan (§ 30 ods. 6, písm. a/), potom ak na jedného občana pripadá viac ako 16 m² (§ 30 ods. 6, písm. d/) a upravuje aj zníženie úhrady, ak je obytná miestnosť vybavená elektromerom (§ 30 ods. 7). Vzhľadom na ust. § 17 ods. 2 zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách, podľa ktorého ubytovanie pozostáva z troch zložiek, pričom novela VZN BSK č. 43/2011 limitovala iba jednu zo zložiek úhrady na 170 eur mesačne, konkrétne za užívanie obytnej miestnosti s príslušenstvom, preto nie je v rozpore so zákonom č. 448/2008 Z. z. a VZN BSK č. 43/2011, ak je navrhovateľom prirátavaná k sume 170 € sadzba 10 € / mesačne za spoločné priestory a sadzba 0,07 € / denne ako réžia vecných plnení spojených s ubytovaním, navýšená, resp. znížená o úhrady podľa § 30 ods. 6 a 7 VZN BSK č. 43/2011. Súd v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že poskytovateľ a prijímateľ sociálnej služby, aj keď uzatvárajú zmluvu o poskytovaní sociálnej služby a dodatky k tejto zmluve, nemajú právo dojednať inú sumu úhrady ako sumu kogentne určenú právnymi predpismi v súlade s VZN obce alebo vyššieho územného celku, najviac vo výške EON podľa § 72 ods. 2 cit. zák..

Podľa § 72 ods. 2 zákona č. 448/2008 Z. z. môže byť úhrada za sociálnu službu najviac vo výške ekonomicky oprávnených nákladov. Podľa § 73 ods. 2 zákona č. 448/2008 Z. z. musí prijímateľovi sociálnej služby zostať po zaplatení úhrady minimálne 20 % sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu. Námietky odporkyne, že Zmluva v znení jej neskorších dodatkov ju zaväzuje k úhrade bez ohľadu na objektívny limit v podobe ekonomicky oprávnených nákladov a bez ohľadu na subjektívny limit v podobe zostatku príjmu najmenej vo výške 20 % sumy životného minima teda nie sú dôvodné, nakoľko odporkyňa aj po zaplatení úhrady musí zostať zákonom stanovené percento sumy životného minima podľa § 73 ods. 2 cit. zák. / subjektívny limit / a výška úhrady nesmie byť vyššia ako ekonomicky oprávnené náklady podľa § 72 ods. 2 cit. zák. / objektívny limit /. Uvedené ustanovenia cit. zákona teda predstavujú ochranu prijímateľa sociálnej služby pred neprimeranou výškou úhrady za sociálnu službu. Navyše z listinných dôkazov súd mal súd preukázané, že EON napr. za rok 2011 predstavovali sumu

574,94 € mesačne, za rok 2012 sumu 531,83 € mesačne a za rok 2013 sumu 533,67 € mesačne, pričom úhrady, ktorú požaduje navrhovateľ od odporkyne boli najviac vo výške 268,72 €, v poslednom období 204,90 €, teda v každom období bola suma úhrady za sociálnu službu, ktorú si uplatňuje navrhovateľ nižšia ako EON, navrhovateľ teda neprekračuje EON ako objektívny limit v zmysle § 72 ods. 2 zákona č. 448/2008 Z. z.. Po zaplatení úhrady za sociálnu službu musí prijímateľovi sociálnej služby zostať mesačne z jeho príjmu zákonom stanovené percento sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu stanovenej osobitným predpisom, podľa § 73 ods. 2 cit. zák. / subjektívny limit /, vzhľadom na uvedené, súd poukázal, že v každom období bol zachovaný povinný minimálny zostatok príjmu odporkyne po zaplatení úhrady, pričom výška úhrady odporkyne nie je v rozpore s objektívnym alebo subjektívnym limitom, ktoré predstavujú ochranu jej príjmu zo zákona.

Navrhovateľ poskytuje dva druhy sociálnych služieb - domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov. V mieste poskytovania sociálnej služby Podbrezovská 28 sú poskytované dva druhy sociálnej služby a to domov sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov. V mieste poskytovania sociálnej služby Strelková 2 je poskytovaný jeden druh sociálnej služby a to domov sociálnych služieb. V mieste poskytovania sociálnej služby Pri vinohradoch 267 je poskytovaný jeden druh sociálnej služby a to zariadenie pre seniorov. Uvedenú skutočnosť mal súd preukázanú zo zriaďovateľskej listiny a registračnej karty navrhovateľa.

Súd sa teda nestotožnil s námietkou odporkyne, že EON sa majú vyčísľovať na každé zariadenie sociálnej služby /ZpS Podbrezovská 28, ZpS na ul. Pri vinohradoch 267, DSS na ul. Podbrezovská 28, DSS na ul. Strelková 2/, teda podľa jednotlivých budov. Aj keď navrhovateľ ako jeden poskytovateľ poskytuje dva druhy sociálnej služby na rôznych miestach, neznamená to, že každé z uvedených miest je samostatným zariadením alebo poskytovateľom. V tejto súvislosti súd poukazuje na list Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR Bratislava zo dňa 26.02.2014, že pri výpočte ekonomicky oprávnených nákladov konkrétneho poskytovateľa je potrebné vychádzať z ekonomicky oprávnených nákladov daného druhu poskytovanej sociálnej služby a to bez ohľadu na to, že poskytovateľ poskytuje daný druh sociálnej služby na viacerých miestach. Poskytovateľ poskytuje daný druh sociálnej služby na viacerých miestach, mnohé činnosti však zabezpečuje spoločne pre obe alebo viaceré miesta (poskytovateľ nemá všetky činnosti spojené s poskytovaním danej sociálnej služby zabezpečené v oboch budovách, ale sú spoločne zabezpečované z jednej z nich pre obe budovy, napríklad mzdové záležitosti, vzdelávanie zamestnancov, príprava stravy, rôzne obslužné činnosti) a preto pri výpočte EON pre daný druh sociálnej služby nachádzajúcej sa na dvoch miestach (zariadenia) sa vychádza z celkových nákladov, ktoré vznikli na danú sociálnu službu v oboch miestach.

Námietka odporkyne ohľadne nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa taktiež nie je dôvodná, nakoľko zo zriaďovateľskej listiny č. 012/2009 zo dňa 22.06.2009 jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ je rozpočtovou organizáciou s vlastnou právnou subjektivitou, ktorá svojimi príjmami a výdavkami je napojená na rozpočet Bratislavského samosprávneho kraja. Vo vzťahu k Bratislavskému samosprávne kraju (ďalej len „BSK“) má teda navrhovateľ postavenie správcu majetku BSK, čo ho oprávňuje podľa § 6 ods. 3 zákona č. 446/2001 Z. z. o majetku vyšších územných celkov, v rámci správy tohto majetku konať v mene vyššieho územného celku pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku vyššieho územného celku, ktorý spravuje. Z uvedeného možno teda vyvodiť, že navrhovateľ ako správca majetku BSK je aktívne vecne legitimovaný, teda je oprávnený domáhať sa vo vlastnom mene majetkových práv zriaďovateľa, pre ktorého vykonáva správu majetku.

Z osobnej karty klienta mal súd preukázané, že odporkyňa si svoju povinnosť platiť úhradu za sociálnu službu /bývanie/ v sume určenej poskytovateľom sociálnej služby nespĺnila a za uplatňované obdobie od 01.01.2011 do 31.12.2014 zaplatila len čiastočnú úhradu vo výške 6.500,55 € mesačne, teda nezaplatila navrhovateľovi v celom rozsahu úhradu za sociálnu službu za uplatňované obdobie vo výške 3.466,34 €, ako je uvedené v zostatku v osobnej karte klienta. Kogentná mesačná suma úhrady za ubytovanie vyplývajúca zo VZN BSK č. 31/2009 bola v období od 1.01.2011 do 31.07.2011 vo výške 268,72 €; za august 2011 v sume 244,70 €; v období od 1.09.2011 do 31.06.2014 v sume 204,90 € a v období od 1.07.2014 do 31.10.2014 v sume 205,73 € mesačne. Vzhľadom na skutočnosť, že odporkyňa neuhradila navrhovateľovi na základe Zmluvy o poskytovaní sociálnej služby č. 9/2009/P o poskytovaní sociálnej služby v znení jej neskorších dodatkov úhrady za navrhovateľom poskytované sociálne služby v plnej výške, t.j. prijala plnenie bez riadneho protiplnenia, vzniklo na jej strane bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 1, 2 Obč. zák., čo jej zakladá povinnosť vydať navrhovateľovi predmet bezdôvodného obohatenia v zmysle § 456 Obč. zák., preto súd odporkyňu zaviazal na zaplatenie navrhovateľovi žalovanej istiny vo výške 3.466,34 eur.

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, dostane sa do omeškania čo mu zakladá povinnosť zaplatiť navrhovateľovi popri plnení úroky z omeškania. Úrok z omeškania je zákonným dôsledkom omeškania so splnením peňažného dlhu alebo jeho časti a nárok na úroky z omeškania pri omeškaní s plnením peňažného dlhu vzniká bez ohľadu na to, čo spôsobilo omeškanie. Úroky z omeškania môže veriteľ požadovať od dlžníka aj vtedy, ak neboli medzi ním a dlžníkom dohodnuté. Ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala podľa § 563 Obč. zák.

Odporkyňa sa dostala do omeškania so zaplacením dlžnej sumy 3.466,34 eur, čo jej zakladá povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania, s účinnosťou od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Odporkyňa sa dostala do omeškania so zaplacením dlžnej sumy 1.234,48 eur, nakoľko návrh, ktorým si navrhovateľ uplatňoval zaplataenie tejto sumy s príslušenstvom prevzala odporkyňa dňa 25.06.2013, na tento nereagovala, čo jej zakladá povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zákonný úrok z omeškania z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po obdržaní výzvy do zaplataenia. 2.231,86 eur do omeškania odo dňa nasledujúceho, kedy jej bol doručený návrh na rozšírenie petitu o sumu 2.231,86 eur odo dňa nasledujúceho po obdržaní uznesenia, ktorým táto zmena /rozšírenie/ bola pripustená súdom.

Z dôvodu, že navrhovateľ si podaným zmeneným návrhom uplatnil úroky z omeškania z jednotlivých mesačných splátok, súd v zostávajúcej časti s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti omeškania návrh v zmysle § 517 ods. 1,2 Obč. zák. zamietol.

Súd zároveň zaviazal navrhovateľa na doplataenie súdneho poplatku za rozšírený návrh vo výške 133,50 eur vyrubeneho podľa položky 1, písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že navrhovateľovi, ktorý bol v prevažnej miere úspešný, priznal plnú náhradu trov konania, ktorá pozostáva z náhrady trov konania predstavujúcu súdny poplatok za návrh 207,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.170,15 eur, priznaných a vyčíslených podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 1, písm. c/, d/, § 13a ods. 2, písm. d/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, nasledovne:

- prevzatie zastupovania a porada s klientom (2013)	61,41 eur
- písomné podanie na súd - návrh na vydanie platobného rozkazu zo dňa 6.5.2013	61,41 eur
- písomné podanie na súd - vyjadrenie k odporu zo dňa 2.10.2013	61,41 eur
- účasť na pojednávaní (14.10.2014)	61,41 eur
- písomné podanie na súd - návrh na rozšírenie petitu zo dňa 7.11.2014	131,13 eur
- účasť na pojednávaní (30.01.2015)	131,13 eur
- účasť na pojednávaní (07.04.2015)	131,13 eur
- účasť na pojednávaní (16.10.2015)	131,13 eur
- účasť na pojednávaní (30.06.2016)	131,13 eur

Hotové výdavky:

- režijný paušál 2013 (2 x 7,81 eur)	23,43 eur
- režijný paušál 2014 (2 x 8,04 eur)	16,08 eur
- režijný paušál 2015 (4 x 8,39 eur)	67,12 eur
- režijný paušál 2016 (1 x 8,58 eur)	17,16 eur
Tarifná odmena a režijný paušál spolu:	975,13 eur
20 % DPH	195,02eur
Trovy právneho zastúpenia spolu s DPH 20 %	1.170,15 eur.

Súd navrhovateľovi nepriznal náhradu za uplatnené úkony právnych služieb:

- písomné podanie na súd - vyjadrenie k predmetu konania zo dňa 26.06.2015, nakoľko toto vyjadrenie nebolo súdom vyžiadané
- nazretie do súdneho spisu (03.09.2015), nakoľko nespadá pod úkony, na ktoré sa vzťahuje citovaná Vyhláška
- nazretie do súdneho spisu (28.09.2015) nakoľko nespadá pod úkony, na ktoré sa vzťahuje citovaná Vyhláška

- písomné podanie na súd - vyjadrenie k dôkazným návrhom odporkyne (9.10.2015), nebolo súdom vyžiadané a nejedná sa o podanie vo veci samej, pričom 16.10.2015 bolo nariadené riadne pojednávanie vo veci
- nazretie do súdneho spisu (05.11.2015) nakoľko nespadá pod úkony, na ktoré sa vzťahuje citovaná Vyhláška
- písomné podanie na súd - vyjadrenie k žiadosti zástupcu odporcu (18.02.2016), nejedná sa o vyjadrenie vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým ,že

a/ v konaní došlo k vadám podľa § 221 ods. 1 O.s.p.

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a O.s.p./

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. (§ 251 ods. 1 O.s.p.)